

MAŁOPOLSKA WYŻSZA SZKOŁA EKONOMICZNA W TARNOWIE

KARTA PROGRAMOWA

Moduł kształcenia	Pojęcia i systemy pedagogiczne II	
Nazwa modułu kształcenia w języku angielskim	Pedagogicals concepts and systems II	
Kierunek studiów	Pedagogika	
Profil kształcenia	praktyczny	
Forma kształcenia	studia stacjonarne	
Poziom przedmiotu (podstawowy/specjalnościowy/ ogólnouczelniany)	podstawowy	kształtujący umiejętności praktyczne TAK/NIE
Status przedmiotu (obowiązkowy/do wyboru)	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia	I stopień	
Język wykładowy	polski	
Semestr realizacji modułu	II	
Przedmiot realizowany w formie e-learning	TAK Wykład/ćwiczenia *	NIE
Liczba punktów ECTS/e-learning	3	
Liczba godzin	Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
	25	25
Jednostka realizująca moduł	Katedra Pedagogiki	
Koordinator modułu	Iwona Wolańska-Wieczorek	
Cykl kształcenia	Rok akademicki 2021/2022	
Moduły poprzedzające	Pojęcia i systemy pedagogiczne I	

Syntetyczna charakterystyka modułu

W obszarze nauk humanistycznych dotyczy istoty wychowania, nauczania i uczenia się, natomiast w obszarze nauk społecznych koncentruje się środowiskach wychowawczych, systemach instytucji oświatowych i opiekuńczych – ich funkcjach i znaczeniu w rozwoju człowieka. W ramach modułu studenci poznają pedagogikę jako naukę obejmującą analizy procesów edukacyjnych, systemów i podejść oraz ich kulturowych, społecznych, politycznych, historycznych i ekonomicznych kontekstów.

Cele modułu

- Zapoznanie studentów z genezą, rozwojem i istotą pedagogiki jako nauki.
- Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami pedagogiki.
- Ukazanie interdyscyplinarnego i integrującego charakteru wiedzy pedagogicznej.
- Zaprezentowanie najważniejszych nurtów i systemów pedagogicznych.
- Ukazanie perspektyw rozwojowych pedagogiki w kontekście rozwoju cywilizacji i przemian kulturowych.

Opis efektów kształcenia modułu		
Symbol efektu kształcenia dla modułu	Osiągnięte efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla kierunku
Wiedza:		
W_01	Student zna i rozumie elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie dyscyplin pokrewnych.	PED_W01
W_02	Student zna i rozumie najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	PED_W11
W_03	Student zna i rozumie podstawowe koncepcje dotyczące wychowania i edukacji, ich źródła, uwarunkowania, następstwa i konsekwencje wyboru każdej z nich, a także generowane przez nie trudności.	PED_W09
Umiejętności:		
U_01	Student potrafi w sposób klarowny i spójny wypowiadać się w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin.	PED_U06
U_02	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	PED_U09
Kompetencje społeczne:		
K_01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	PED_K01

Kryteria oceny efektów kształcenia oraz metody ich weryfikacji						
Symbol efektu kształcenia (1)	na ocenę 2	na ocenę 3	na ocenę 4	na ocenę 5	na ocenę 6	Metody weryfikacji efektów kształcenia (2)
W_01	Student nie zna podstawowej terminologii z pedagogiki	Student opanował wybraną terminologię z zakresu pedagogiki i nauk pokrewnych (filoz., socj., psych., kult.)	Student opanował i dobrze rozumie podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki i nauk pokrewnych	Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie terminologii pedagogicznej i nauk pokrewnych	Student ma pogłębioną wiedzę w zakresie terminologii pedagogicznej i nauk pokrewnych	EP, EU, T, RO
W_02	Student bardzo słabo zna tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, nie rozumie ich historycznego i kulturowego znaczenia.	Student zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, bardzo słabo rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	Student zna i rozumie najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę nt. najważniejszych tradycyjnych i współczesnych nurtów i systemów pedagogicznych, docenia ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę nt. najważniejszych tradycyjnych i współczesnych nurtów i systemów pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	EP, EU, RO
W_03	Student bardzo słabo zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania.	Student zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania.	Student zna i rozumie podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, słabo identyfikuje różnorodne uwarunkowania tych procesów.	Student zna i rozumie podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, identyfikuje i rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów.	Student zna i rozumie podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, identyfikuje i rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów.	EP, EU, T, RO
U_01	Student z trudnością wypowiada się na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	Student potrafi wypowiadać się na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	Student potrafi w sposób klarowny i spójny wypowiadać się na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	Student potrafi w sposób klarowny i spójny wypowiadać się na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin.	Student potrafi w sposób klarowny i spójny wypowiadać się w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin.	P, PR, AK
U_02	Student nie potrafi ocenić przydatności typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	Student potrafi w ograniczonym zakresie ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	Student potrafi trafnie ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	Student potrafi przeprowadzić analizę i ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.	RO, AK

K_01	Student nie ma świadomości poziomu swojej wiedzy i umiejętności, nie rozumie potrzeby ciągłego dokształcania się zawodowego i osobistego.	Student ma słabą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, nie rozumie potrzeby ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, nie dokonuje samooceny własnych kompetencji i umiejętności.	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	Student ma wysoką świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	Student wysoką świadomość konieczności ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	P, RO, AK
------	---	--	--	---	--	-----------

- (1) wpisać symbol efektu kształcenia
(2) wpisać np.: EU – egzamin ustny; EP – egzamin pisemny; T – test; P – prezentacja; PR – projekt; ES – esej; RE – referat, AK – aktywność na zajęciach (udział w dyskusjach), RO – rozmowa indywidualna (np. konsultacje) itp.

Treści kształcenia modułu	
Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Geneza nauki, jej historia i współczesne dylematy 2. Nauka a inne formy ludzkiego doświadczenia 3. Granice prawomocności wiedzy naukowej 4. Spory o status nauk humanistycznych 5. Pozytywizm – antypozytywizm, naturalizm – antynaturalizm 6. Wychowanie – geneza, rozwój, funkcje 7. Wychowanie jako czynność techniczna, działanie komunikacyjne, fakt kulturowy 8. Zależność interpretacji pedagogiki od rozumienia wychowania 9. Pedagogika a inne dziedziny wiedzy 10. Pedagogika jako nauka i jako filozofia wychowania 11. Typowe pytania i aporie pedagogiczne 12. Główne doktryny (systemy) i nurty pedagogiczne 13. Doktryny a ideologie i formacje światopoglądowe 14. Perspektywy rozwoju pedagogiki w kontekście przemian cywilizacyjnych i kulturowych 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Geneza nauki, jej dzieje i współczesne dylematy. Nauka, jako „religia” XXI wieku. Nauka a inne formy ludzkiego doświadczenia, nauka a: sztuka, wiedza potoczna, religia, filozofia, mit. 2. Granice prawomocności – ważności – wiedzy naukowej. Spory o status nauk humanistycznych. Pozytywizm – antypozytywizm, naturalizm – antynaturalizm. 3. Różne ujęcia osobliwości nauk humanistycznych. 4. Praktyczność wiedzy humanistycznej: wiedza techniczno-analityczna i wiedza hermeneutyczno-moralna. 5. Nauka i technika a mentalność człowieka XXI wieku. 6. Współczesna humanistyka wobec pytań o właściwy jej typ refleksji oraz o jej kulturowe i społeczne funkcje. 7. Nowe Wychowanie: twórczość J. Deweya jako podstawa filozoficzno-teoretyczna; miejsce i ranga naturalizmu, subiektywizmu, indywidualizmu, pajdocentryzmu, koedukacji; ideał postępowej demokracji, rozum i nauka jako obszary formowania się i realizacji ludzkiej wolności; entuzjazm dla nowych metod i technik dydaktyczno-wychowawczych - „nowych szkół”, wrażliwość na wynalazki techniczne i nowe technologie kształcenia; Międzynar. Biuro Wych. - kongresy wychowania moralnego lat 20 i 30-tych. 8. Pedagogika kultury: pojęcie i geneza (E. Spranger, W. Dilthey), rozumienia jako główna kategoria metodologiczna nowej humanistyki, pedagogika kultury w Polsce (S. Hessen, B. Nawroczyński, B. Suchodolski); ujmowanie wolności w pedagogice kultury. 9. Pedagogika marksistowska: założenia antropologiczne marksizmu; konsekwencje pedagogiczne założeń antropologicznych, ontologicznych i epistemologicznych; paradygmat pedagogiki socjalistycznej w Polsce jako przykład praktycznej realizacji założeń marksizmu: skutki dla rozwoju teoretycznego, skutki dla kształcenia nauczycieli. Neomarksizm (Nowa Lewica) - propozycje A. Gramsci'ego i H. Marcuse'go i ich potencjalne konsekwencje w dziedzinie wychowania człowieka.

	<p>10. Pedagogika krytyczna: istota teorii krytycznej szkoły frankfurckiej, gł. przedstawiciele (J. Habermas, C. Popper), podst. założenia pedagogiki krytycznej.</p> <p>11. Pedagogika emancypacyjna: 1) geneza i istota pedagogiki emancypacyjnej, 2) główni przedstawiciele (I. Illich, P. Freire, N. Chomsky), 3) pedagogika emancypacyjna w Polsce.</p> <p>12. Pedagogika postmodernizmu: 1) podstawowe założenia postmodernistycznej teorii społecznej, 2) postmodernistyczny dyskurs o edukacji – możliwości i kontrowersje.</p> <p>13. Pedagogika personalistyczna: 1) odmiany personalizmu w myśli filozoficznej, 2) personalizm w pedagogice (założenia antropologiczne pedagogiki personalistycznej, cele wychowania według personalizmu, relacje nauczyciel – uczeń, rola szkoły a prawa rodziców w pedagogice personalistycznej), główni przedstawiciele pedagogiki personalistycznej.</p>
--	---

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hejnicka-Bezwińska T., Pedagogika ogólna, Warszawa 2008. 2. Kunowski S., Podstawy współczesnej pedagogiki, Warszawa 2007. 3. Kupisiewicz C., Szkice z dziejów dydaktyki. Oficyna Wydaw. „Impuls”, Kraków 2010. 4. Nowak M.: Podstawy pedagogiki otwartej, Lublin 2000. 5. Śliwerski B.: Współczesna myśl pedagogiczna, Kraków 2011. 6. Śliwerski B.: Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 2005. 7. Dudzikowa M., Czerepaniak-Walczak M. (red.), Wychowanie. Pojęcia. Procesy. Konteksty, Gdańsk 2007.
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bauman Z., 44 listy ze świata płynnej nowoczesności, Kraków 2011. 2. Gajda J., Pedagogika kultury w zarysie, Kraków 2006. 3. Okoń W., Nowy słownik pedagogiczny, Warszawa 2007. 4. Szkudlarek T., Śliwerski B.: Wyzwania pedagogiki krytycznej i antypedagogiki, Kraków 2009. 5. Szyszko-Bohusz A.: Edukacja-praca-prawo w życiu osób niepełnosprawnych, Tarnów 2009.

Metody dydaktyczne
<p>Metody podające: wykład, opis, dyskusja, objaśnienie</p> <p>Metody problemowe: klasyczna metoda problemowa, metody aktywizujące, burza mózgów</p> <p>Metody praktyczne: metoda projektów, case study, ćwiczenia w grupie</p> <p>Metody eksponujące: film, prezentacja multimedialna</p>

Nakład czasu pracy studenta w przeliczeniu na godziny i punkty ECTS		
Elementy składające się na pracę studenta	Ilość godzin	Ilość punktów ECTS
Udział w wykładach	25	
Udział w ćwiczeniach	25	
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	5	
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5	
Przygotowanie się do egzaminu	10	
Przygotowanie się do zaliczenia	10	
Przygotowanie eseju	---	
Przygotowanie prezentacji	5	
Przygotowanie referatu	5	
Przygotowanie projektu	5	
Inne (wymienić jakie): teksty źródłowe		
Suma	100	3